SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 36/03-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. februára 2003 predbežne prerokoval sťažnosť M. W., trvale bytom B., t. č. v ÚVV, B., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 143/98, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. W. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. decembra 2002 doručená sťažnosť, ktorou M. W., trvale bytom B., t. č. v ÚVV, B., namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 143/98.

Sťažnosť nespĺňala náležitosti ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) vrátane splnomocnenia pre advokáta alebo komerčného právnika na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd listom z 10. januára 2003 vyzval sťažovateľa na doplnenie sťažnosti v lehote 28 dní od doručenia výzvy. Zároveň ho upozornil na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v prípade jej nedoplnenia o požadované zákonné náležitosti. Výzvu sťažovateľ prevzal 15. januára 2003 a v stanovenej lehote na ňu nereagoval.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Keďže sťažovateľ svoju sťažnosť na výzvu ústavného súdu v stanovenej lehote nedoplnil a nepredložil ani splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom alebo komerčným právnikom, ústavný súd jeho sťažnosť odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. februára 2003